

בן דוד בא ויעלו לירושלם ויתעננו עליה, שנאמר וענרם יירשו ארץ ויתעננו על רוב שלום. האל ברחמיו ישלח לנו הגואל בסהרה בימינו אמן.

שמעון כיפא: אנדחא דשמעון כיפא, אגדה ארוה

ראש שליחי ישו הנוצרי המכונה פיטר (Peter) שהוראתו בלשון יונית "סלע" כמו כיפא בארמית. ויש מסורה המונית כי שמעון זה כוננת היתה רצויה להפיר את היהודים- הנוצרים מן היהודים האמתים פירוד גסור למען לא יתערבו ביניהם כמו שהיו רגילים לעשות בראשית התיסדות הנוצרות. ויחשו אליו כמה פיומים ופיוט עבודת יוה"כ, "אתה כוננת עולם ברוב חסד", ואמרו עליו בספר חסידים וו"ל, "ואפילו לצדיק נהם תועים אחריו כגון שמעון כיפא" (שם סי' קצ"א). ע"ע באוצר ישראל, שד"ל במבוא למחזור מנהג בני רומא צד'ו (ליורנו תרס"ו) כותב: "וחנה אני השתוממתי ונבהלתי זה כ"ד שנים כשראיתי במחזור ויטרי כ"ו השוכת רבינו תם, כתוב בה כי שמעון כיפא יסד סדר של יוה"כ איתן תהלה, וסרה תמיהתי אחר עשרים שנה כשראיתי בפירוש המחזור כ"ו שבזיו אתן תהלה. שמעון כיפא שקורין ק' פירו מרומי (מלות שקורין וכו' כתובות על הסחק ולא ארע מה היה כתוב בתהלה) עשה השבח הזה לאתר שתקן להם אמונת [הנוצרים] ושם עצמו במגדל רוטי כל ימיו בלחם צר ומים לחץ, ושלח להם זה השבח, להודיע להם כי כלל לא היה מאמין [בישוע], אבל להסקים הפריצים שהיו מרצים בישראל נתכוון. עכ"ל, אז הכנתי כי דברי רבנו תם מיוסדים על שמועה שוא שנתפסכה בישראל בימי קדם בזמן הצרות והשמרות, בכוונה טובה לחזק אמונת ההמון, כשישמעו כי ראש האפוסטולי כתב פיוכים בשבח האמונה הישראלית, ושכוונתו כשיסד האמונה החדשה לא היתה אלא לשם שמים ולטובתם של ישראל".

אנדחא דשמעון כיפא

[ביח המדרש ח"ה 60]

ויהי אחרי הדברים האלה ויגדל מריבה בין הנוצרים ובין היהודים, כי כאשר ראה נוצרי את יהודי הרג אותו והצרה היתה הולכת ותוקפת עד שלשים שנה. ויתאספו הנוצרים לאלפים ולרבבות, וימנעו את ישראל מלעלות לרגל והיתה צרה גדולה בישראל כיום שנעשה בו העגל ולא היו יודעים מה לעשות. אך אמונתם מתחזקת והולכת ויצאו שנים עשר אנשים ויתהלכו בשנים עשר מלכויות ויתנבאו בתוך המחנה נביאותיהם, ויטעו ישראל אחריהם, והם היו אנשי שם ויחזקו את אמונת ישו כי אמרו שהם שלוחיו ויתלקטו אחריהם עם רב מבני ישראל. ויראו החכמים את הדבר הרע הזה וירעו להם מאד ויאמר איש אל רעהו אוי לנו כי חטאנו שבימינו נהיתה הרעה הזאת בישראל אשר לא שמעו אנחנו ואבותינו, ויצר להם מאד וישבו ויבכו וישאו עיניהם אל השמים ויאמרו אנא ה' אלהי השמים

תן לנו עצה מה לעשות כי אנחנו לא נרע מה לעשות תלך עינינו כי נשפך דם נקי בקרב עמך ישראל על אדות אותו האיש. עד מתי יהיה זה לנו למוקש שתחזק יד הנוצרים עלינו והורגים אותנו כמה וכמה, ואנחנו נשארים מעמ. ובעון מוקשי עמך בית ישראל נעשה זאת ואתה למען שמך תן לנו עצה מה לעשות להיות נבדלים מעדת הנוצרים. ויהי בכלותם לדבר ויקם זקן אחד מן הזקנים ושמו שמעון כיפא והיה משתמש בבת קול, ויאמר להם שמעוני אחי תעמי, אם טוב בעיניכם דברי אבדיל את האנשים האלה מעדת בני ישראל ולא יהיה להם חלק ונתלה בקרב ישראל, אך אם תקבלו עליכם את העין, ויענו כלם ויאמרו נקבל עלינו העון אך כאשר דברת עשה. וילך שמעון כיפא בתוך ההיכל ויכתוב את השם הגדול ויקרע בשרו ושם הכתב בתוכו ויצא מן המקדש ויציא את הכתב וילמוד את השם, ויך אל עיר מטרופולין של הנוצרים ויצעק בקול גדול ויאמר כל מי שיאמין בישו יבא אלי כי אני שלוחו, ויאמרו לו תן לנו אות וטופת, ויאמר להם מה אות אתם מבקשים ממני, ויאמרו האותות אשר עשה ישו בחייו עשה לנו גם אתה. ויאמר הביאו לי מצורע, ויביאו לו, וישם ידיו עליו והנה נרפא. ויאמר להם עוד הביאו לי מת אחר, ויביאו לפניו, וישם ידו עליו ויחי ויעמוד על רגליו. ויראו האנשים האלה ויפלו לפניו ארצה ויאמרו לו באמת אתה שלוחו של ישו כי הוא עשה לנו כך בחייו. ויאמר להם שמעון כיפא אני שלוחו של ישו והוא צוה עלי ללכת אליכם. השבעו לי אם תעשו ככל אשר אני מצוה אתכם, ויענו כלם ויאמרו כל אשר תצונו נעשה. ויאמר להם שמעון כיפא דעו כי ישו היה שונא לישראל ותורתם כמו שניבא ישעיה חרשיכם ומתעריכם שגאה נפשי, תעוד דעו לכם שאינו חפץ בישראל כמו שניבא הושע כי אתם לא עמי, ואף שיש בידו לעקור אותם מן העולם ברגע אחד מכל מקום אינו רוצה לכולותם, אך הוא רוצה להניח אותם כדי שיהיה תליתו וסקילתו לזכרון לדורי דורות. ורוב עוני הגדול שהיה סובל כל היסורים כדי לפדות אתכם מן הגיהנם. ועתה הוא מזהירכם ומצוה לכם שלא תעשו עוד רעה לשום יהודי ואם יאמר יהודי לנוצרי לך עמי פרסה ילך עמו שתי פרסאות, ואם יבנו יהודי על הלחי השמאל ימה לו גם הלחי הימין כדי שיאכלו שכרם בעוה"ז ובעולם הבא יהיו נרונים בניהנם, ואם תעשו כך הזכו לשבת עמו במחיצתו, והנה הוא מצוה עליכם שלא תחוגו את חג המצות אך תחוגו את יום מיתתו, ובמקום חג השבתות תחוגו ארבעים יום משנסקל ועלה לרקיע אח"כ, ובמקום חג הסוכות תחוגו יום לידתו וכיום השמיני ללידתו תחוגו היום אשר נטול בו, ויענו כלם ויאמרו כל אשר דברת נעשה אך אם תשאר אצלנו, ויאמר אנכי יושב ביניכם אם תעשו לי כאשר צוה עלי לבלתי לאכול שום כאכל רק יחם צר ומים לחץ, ועליכם יבנות לי כינל